

- zrušil článek 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v jakém rozhoduje o legalitě soukromých smluv mezi investory a dalšími subjekty, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty uplatněnými ve věci T-700/13, *Bankia v. Komise*.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2014 — Španělsko v. Komise

(Věc T-25/14)

(2014/C 61/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. García-Valdecasas Dorrego, Abogado del Estado)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 29. října 2013 o souladu jednotkových sazeb na rok 2014 pro oblasti zpoplatnění podle článku 17 prováděcího nařízení (EU) č. 391/2013 v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká stanovení sazeb pro Španělsko ve výši 71,69 eur (Španělsko — pevninské) a ve výši 58,36 eur (Španělsko — Kanárské ostrovy), a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise ze dne 29. října 2013 o souladu jednotkových sazeb na rok 2014 pro oblasti zpoplatnění podle článku 17 prováděcího nařízení (EU) č. 391/2013 v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká stanovení sazeb pro Španělsko ve výši 71,69 eur (Španělsko — pevninské) a ve výši 58,36 eur (Španělsko — Kanárské ostrovy).

Na podporu žaloby předkládá žalobce následující žalobní důvody.

- 1) Porušení čl. 2 prvního pododstavce nařízení Komise (EU) č. 1191/2010 ze dne 16. prosince 2010 ve spojení s článkem 11a nařízení (ES) č. 1794/2006 ze dne 6. prosince 2006, kterým se stanoví společný systém poplatků za letové navi-

gační služby, neboť podle těchto ustanovení nemají poskytovatele služeb nést v prvním referenčním období let 2012 až 2014 náklady na odchylky, které nepřevýší nebo se nesníží o více než 2 % ve srovnání s prognózou provozu v případě těch členských států, u nichž je vnitrostátními předpisy, které existovaly už před 8. červencem 2010, stanoveno snížení jednotkové sazby přesahující rámec cílů Evropské unie.

- 2) Porušení zásady hierarchie norem spočívající v tom, že rozhodnutím nelze změnit unijní nařízení ani rozhodnout o tom, že sdílení rizika „by se měl[o] [...] uplatňovat již“ od 0 % rozdílu namísto 2 % rozdílu, přestože nařízení to výslovně nestanoví.
- 3) Zneužití stanoveného postupu spočívající v tom, že tím, že bylo jedno z kritérií sdílení rizika v systému poplatků stanoveno *ex novo*, nebyl dodržen postup stanovený v čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe, na nějž odkazuje čl. 15 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 550/2004 ze dne 10. března 2004, o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi. Podle žalobce tyto články stanoví, že Komise, které je nápomocen Výbor pro jednotné nebe, přijme za účelem stanovení systému poplatků prováděcí opatření a dále že je třeba postupovat podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

Podpůrně poukazuje žalobce i na to, že Komise nedodržela povinnost uvést odůvodnění aktů ani článek 16 nařízení (ES) č. 550/2004, neboť otázku, zda je postoj Španělska v souladu se zásadami a pravidly zpoplatňování, nekonzultovala předem s Výborem pro jednotné nebe.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2014 — Taetel v. Komise

(Věc T-29/14)

(2014/C 61/37)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Taetel, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero a G. Canalejo Lasarte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí na základě článku 263 SFEU v rozsahu, v němž určuje, že se jedná o státní podporu, a nařizuje její vymáhání od investorů;
- podpůrně zrušil články 1 a 2 a čl. 4 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž označují investory za příjemce, kteří musí údajnou podporu vrátit;
- podpůrně ponechal bez použití příkaz k vymáhání podpory od investorů podle čl. 4 odst. 1 *in fine*, jelikož je v rozporu se zásadami právní jistoty a legitimního očekávání, neboť nelze nařídit vymáhání ode dne předcházejícího zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení;
- podpůrně zrušil článek 2 rozhodnutí a určil, že metoda určení údajného zvýhodnění, které mají investoři vrátit, je protiprávní;
- určil, že čl. 4 odst. 1 rozhodnutí, týkající se zákazu „převést břemeno vymáhání na jiné osoby“, je nicotný nebo, alternativně, částečně neplatný v rozsahu, v němž to znamená rozhodnutí o zákazu nebo údajné neplatnosti smluvních ujednání o vymáhání částek, které musí investoři vrátit španělskému státu, od třetích osob, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené touto žalobou je totéž jako ve věcech T-700/13, Bankia v. Komise, T-719/13, Lico Leasing y Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión v. Komise a T-3/14, Anudal Industrial v. Komise.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné těm, které byly uplatněny v uvedených věcech.

Žalobkyně poukazuje zejména na porušení článku 107 SFEU v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí konstatuje, že dotčený daňový režim, použitelný na určité dohody o finančním leasingu na koupi nově postavených plavidel, představuje jako celek státní podporu.

Podle žalobkyně porušuje daňové rozhodnutí článek 107 SFEU rovněž v tom, že považuje opatření, která odpovídají uvedenému daňovému systému, za „nové“ státní podpory.

Podpůrně žalobkyně namítá porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání, jakož i článků 107 SFEU, 108 SFEU a 206 SFEU z důvodu nesprávného určení příjemců a nesprávného stanovení částek, které mají být vráceny, a článku 108 odst. 3 SFEU, článku 19 nařízení č. 659/1999, čl. 3 odst. 6 SEU a článků 16 a 17 Listiny základních práv a svobod Evropské unie, když čl. 4 odst. 1 napadeného rozhodnutí

zakazuje, nebo považuje za neplatná, smluvní ujednání, podle kterých investoři mohou požadovat od třetích osob částky, které musí vrátit španělským orgánům.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2014 — Banco Popular Español v. Komise

(Věc T-31/14)

(2014/C 61/38)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Banco Popular Español, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero a G. Canalejo Lasarte, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí na základě článku 263 SFEU v rozsahu, v němž určuje, že se jedná o státní podporu, a nařizuje její vymáhání od investorů;
- podpůrně zrušil články 1 a 2 a čl. 4 odst. 1 rozhodnutí v rozsahu, v němž označují investory za příjemce, kteří musí údajnou podporu vrátit;
- podpůrně ponechal bez použití příkaz k vymáhání podpory od investorů podle čl. 4 odst. 1 *in fine*, jelikož je v rozporu se zásadami právní jistoty a legitimního očekávání, neboť nelze nařídit vymáhání ode dne předcházejícího zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení;
- podpůrně zrušil článek 2 rozhodnutí a určil, že metoda určení údajného zvýhodnění, které mají investoři vrátit, je protiprávní;
- určil, že čl. 4 odst. 1 rozhodnutí, týkající se zákazu „převést břemeno vymáhání na jiné osoby“, je nicotný nebo, alternativně, částečně neplatný v rozsahu, v němž to znamená rozhodnutí o zákazu nebo údajné neplatnosti smluvních ujednání o vymáhání částek, které musí investoři vrátit španělskému státu, od třetích osob, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené touto žalobou je totéž jako ve věci T-29/14, Taetel v. Komise.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou stejné jako ty, které byly uplatněny v uvedené věci.